

Beretning fra VM master fra Oradea, Rumænien

22. august søndag – ankomst

Så var en del af den danske delegation ankommet til stævnehotellet, og sommerfuglene var så småt ved at flagre rundt. Jørgen og undertegnede mødte tre Tårnby folk: Kim Dahl med den uundværlige søn Mickel og den altid humørfyldte brandmand Jan Salgren.

Vi kunne fortælle, at mundbindene stadig var et krav under hele stævnet for trænere og hjælpere samt, at der kun kunne trænes 1½ time efter stævnet var afviklet. Der var ingen løftere, der havde meldt afbud. Dog var der afbud fra flere dommere, hvilket betød, at de dommere, der var til stede tog en ekstra tørn. Det gik virkelig op for mig, hvor stort et arbejde dommerne gør, og hvor vigtigt det er, at de melder sig på banen. Der var ca. mødt 25 deltagere op til det tekniske møde, og Gaston viste en smuk gestus ved, at bede os om at stod op i stilhed et minut til ære for de personer ved IPF, der var gået bort under coronaen. Gaston fortalte om IPF's store arbejde og derunder bl.a. om at amerikanerne havde luftet ideen om at forlade IPF, men han mente, at IPF kunne klare sig uden dem og stadig forsætte det gode arbejde, hvis det var sådan det endte.

Jan Sahlgren havde fundet personale, der kunne give ham adgang til hotellets sauna og Kim Salby takkede nej til aften mad med Jørgen og mig. Vi har nogle professionelle atleter, der tager de kedelige valg for at være i vægt og i topform til i morgen mandag. Men vi er sikre på, at de ville tage revanche efter stævnet, hvor vi vil prøve den rumænske mad på en af deres mange restauranter.

I morgen skal tre danske mandfolk i ilden: Allan Fuglesang i M4 kategorien -120 kg, Jan Sahlgren i M3 kategorien -74 og Kim Salby også i M3 kategorien dog lidt tungere i 93 kg klassen.

Jeg havde været så heldig at have privatchauffør hele vejen fra Horsens til Oradea. Jørgen sad sikkert bag rattet og fik tilbagelagt de 1800 km på 1½ døgn med en overnatning i Ungarn. Det skal siges, at mine køreevner er yderst ringe så både for andres sikkerhed, bilens og ægteskabet er det den perfekte løsning, at Jørgen altid sidder bag rattet. Gennem Tjekket sad vi i kø ca. en time på grund af en ulykke. Da trafikken endelig kom i gang igen, og vi kørte forbi den bil, der var forulykket ved at køre op i en lastbil, gibbede det noget i mig. Forenden var krøllet samme som en konservesdåse, mens bagenden var intakt. Imellem tiden var der kommet to ambulancer til, så de tilskadekomne var i de bedste hænder. Men et øjeblik tænkte jeg over, hvor glad jeg var for at være i godt behold og sendte en kærlig tanke om, at de tilskadekomne måtte komme sig helt. Sådanne øjeblikke mærkes livet, og glæden ved at være i live efter chokket har lagt sig.

Bilen var godt tanket med kaffe, sodavand, sandwich, proteinbar, frugt og selvfølgelig benzin, så det var faktisk en behagelig tur. Vi overnattede på et dejligt hotel i Ungarn med Spa, swimmingpool og alle mulige skønhedstilbud. Da Jørgen og undertegnede ikke er så meget til vand og har erkendt at

skønhedsbehandlinger nok ikke gør den store forskel, nød vi blot et godt måltid mad på en udmærket ungarsk restaurant og et par øl. gik vi en tur i byen og i seng inden vi tog den sidste del af turen til stævnehotellet i Oradea. Ved grænsen til Rumænien var der meget streng coronatjek, som vi kom igennem efter en del trykken på telefonerne, da internetforbindelsen ikke var den bedste.

Stævnehotellet ligger ca. tre kilometer fra stedet, hvor stævnet afholdes, og der er shuttlebusser, der kører os derhen. Hotellet er ok uden at være prangende. Derimod ligger det midt i en stor by. Efter vi havde gået en tur gennem en del af byen, kunne vi konstatere, at det er en spændende by med masser af restauranter, livlige folk, flotte bygninger i pastelfarver, og hvor den kraftige orange også var blevet flittigt brugt. Oradea har mange flotte bygninger, desværre er der en del af dem der ikke bliver vedligeholdt, hvilket nogle steder kan give et trist og forfaldet indtryk.

I morgen har hotellet rykket morgenmaden frem til kl.6.00, så må vi se, hvor meget der bliver spist, inden vi drager mod stævnestedet og får sat de første danskere i gang. Jørgen skal i gang med sin dommergerning og trods flere opfordringer om modtagelse af bestikkelse og gaver, havde han dagen inden intet modtaget. Det bliver hårdt for danskerne hi hi.

Mandag d. 23.08 De første danskere i aktion

Så blev det dagen, hvor de tre første herrer skulle løfte for Danmark, og hvor Jørgen skulle dømme. Det var en varm dag, og hvis der var aircondition, kunne det ikke mærkes. Selv om rumænerne gjorde deres bedste, kunne man godt mærke, at dette VM-master var et afbudstævne, som Rumænien sent i processen havde sagt ja til at holde. Men det fungerede, og selv om der var lidt trængt, så var der plads nok. Coronaen har ikke helt sluppet verden, hvilket godt kunne mærkes på deltagerantallet og de mange mundbind, som stadig skal bære her under stævnet undtagen af løfterne, når de varmer op og løfter i konkurrence. Stævnestedet lignede mest af alt et mindre teater, men med skillevæge og brug af baggange er det blevet omdannet til et styrkeløftstævne.

Alle tre kom igennem indvejningen og med Kim Dahl og sønnemanden, var de i sikre hænder. Jan Sahlgren var den første, der kom i ilden, og han gjorde det spændende med tre løft i squat på 200 kg. Men han holdt

hoved koldt og med Kim Dahls og Mickels ro og opmuntring, fik han i sidste forsøg godkendt 200 kg. Jan Sahlgren var så uheldig at stå længe med sine knæbind, da der var rod i rækkefølgen. Derfor var det helt forståeligt, at andet forsøg i squat var en for stor udfordring. De 200 kg gav en flot sølvmedalje i squat. Så var han klar til bænk, hvor han kom stærk igen. På trods af at første forsøget ikke blev godkendt med et løft på 120 kg., var Jan Sahlgren med i kampen om guld, da alle løftere i klassen gik på 127,5 kg, i tredje forsøg. Men da ingen kunne løfte vægten, blev det til bronze i bænkpres med de 120 kg.

I dødløft, som er Jan Sahlgrens favorit blev der åbnet sikkert på 192,5kg. vægten blev øget til 205kg for at få det bedst mulige udgangspunkt i forhold til disciplinguldet. Det lykkedes den gale brandmand at få vægten godkendt. Der blev øget til 217,5 kg til sidste forsøg i håb om guld i dødløft men desværre vandt vægten og Jan måtte "nøjes" med sølv.

Det blev til sølv i totalen med 525 kg til Jan Sahlgren, der viste god kampgejst og vilje gennem konkurrencen

Så blev det Kim Salbys og Allan Fuglesangs tur til at komme i ilden. De var i samme gruppe og fulgte hinanden både i opvarmningen og gennem konkurrencen.

De startede begge meget sikkert i squat med henholdsvis 70 kg til Kim Salby og 60 kg til Allan Fuglsang. De to løft var usandsynlige lette, næsten tom stang, og de blev godkendt. Så var det videre til næste løft. Allan øgede til 120 kg kom godt i dybde, let op og løftet blev godkendt. Kim Salby øgede til 100 kg, som var let og

blev godkendt. I sidste squat kom der lidt flere kilo på stangen. Allan øgede til 140 kg, som igen kom let op og blev godkendt. Det blev til guld til Allan. Så var det Kim Salby tur han øgede med ti kg og løftede 110 let som blev godkendt. De 110 kg rakte til bronze i squat.

Så var det tid til bænkpres, som var en øvelse begge herrerne særdeles godt kunne lide. Allan startede sikkert på 100 kg, som var lette og blev godkendt. Kim Salby startede noget højere med 175 kg. Han måtte dog bruge hele sit minut på bænken da han ikke havde lyst til at rette sin arm ud. Efter den danske sidedommer fik råbt ham op, lykkes det det at få startsignal. Da der var 8 sekunder tilbage, blev løftet sat i gang, og det blev eksekveret effektivt og godkendt. Til andet løft havde Allan bestilt 160 kg, og selv om det krævede lidt mere arbejde, kom den fint op og blev godkendt. Kim Salby var beskeden og øget med blot 2½ kg, hvilket blev løftet i fin stil. Til sidste løft i bænkpres bestilte begge herrer en verdensrekord. Allan var den første, der forsøgte sig på 175 kg. Trods en god kamp vandt vægten over ham, og det blev til de 160 kg og en guldmedalje i bænkpres. Kim Salby havde bestilt 188,5 kg og satte sig virkelig op til det. En god kamp over vægten blev vundet, og løftet blev godkendt med alle tre dommerstemmer. Dermed vandt Salby guld i bænkpres og satte verdensrekord med 188,5 kg i M3 93 kg klassen.

I den sidste øvelse, dødløft, blev der startet overdrevent forsigtigt af begge løftere med 100kg som blev godkendt. Kim øgede til 150 kg i 2.forsøget som også let blev løftet. Allan fandt en gammel dødløftdragt frem og kranede 170 kg op som ligeledes blev godkendt. Til sidste forsøg lykkedes det Kim at trække 180 kg

op fra gulvet i noget der nærmede sig en startvægt og vandt dermed bronze i disciplinen. Allan havde fået monteret 190 kg på stangen og igen blev der på fornemste vis kranet igennem og disciplinguldet kom i hus.

Kim Salby vandt bronze i totalen med 478,5kg. Allan Fuglesang sikrede sig en VM titel med en total på 490kg

Da en del dommere ikke var mødt op, blev Jørgen kraftigt opfordret til at tage en ekstra tørn og undertegnede blev hevet ind som kvindelig indvejningsdommer ved indvejningen kl.12.00. Det var noget af en opgradering for en national B dommer, der kun har dømt til et stævne. Men min ven, den italienske internationale dommer, var virkelig behagelig og trods utålmodige ukrainske trænere, kom vi igennem indvejningen. Kim Salby gik flot med det danske skilt i rød og hvid træningsdragt til åbningsceremonien. Det blev således en meget lang dag. Vel hjemvendt fra stævnet blev dagens bedrifter fejret på en restaurant på gågaden, hvor enkelte spiste mere end andre.

Tirsdag d.24.09.2021

Så blev det undertegnede tur til at løfte tunge vægte og Jørgens tur til at få mig igennem. Bjarke var igen trukket i dommertøjet og sad i jury. Mange af de danskere, der havde løftet og skulle løfte, var mødt op for at heppe, så opbakningen var helt i top.

Jeg vejede ind på 55,9 kg men havde gjort som jeg plejede og følte mig ikke energi forlad, så jeg glædede mig faktisk til at komme i gang. Da der kun var en gruppe med 11 løftere, var der kun 20 minutters pause mellem disciplinerne, hvilket betød, at der ikke var for meget tid til opvarmning og udstyr. Jørgen var god til at holde styr på mig og tiden, for det var til tider lidt presset.

Der var god tid til at sætte squatdragten og varme op og trods lidt træng plads i opvarmningen, gik det roligt og efter planen. Derfor holdt vi fast i startvægten på 160 kg. Det var et let løft med tre hvide lamper og overskud nok til at sætte ti kilo mere på stangen. Andet løft på 170 kg blev også løftet til tre hvide lamper og til sidste squat, blev der sat på til en verdensrekord. Med en omgang ekstra knæbind og god peptalk fra Jørgen blev 174 kg løftet til tre hvide lamper. Der var ikke meget tid til gratulerer de andre løftere for deres præstationer eller nogen form for hyggesnak, da der kun var 20 minutter til at komme ud af dragten og få en bænkeprestrøje på.

Efter en effektiv og hurtig opvarmning var jeg klar til åbningsvægten på 90 kg. Men lidt moslen og kamp både op og ned kom stangen op i udstrakte arme, og den blev godkendt med tre hvide lamper. Så skulle der prøves på 95 kg, som for 18 dage siden ikke ville helt op. Denne gang blev den løftet og godkendt med to hvide lamper. Desværre underkendte juryen korrekt løftet på grund af løftet numse. I tredje forsøg ligeledes på 95 kg lykkedes det. Det blev

godkendt med tre hvide lamper, og igen var der ikke tid til for meget jubel og hyggesnak, for der skulle varmes op til dødløft.

Jørgen fik hældt en masse babypudder i dødløftdragten, så den gerne skulle glide let på. Babypudder og plastikposer hjalp bestemt en god del af vejen, men Jørgen måtte alligevel ruske mig helt ned i dragten. Da den var på, var det igen en kort opvarmning og så tilbage til backstage klar til sidste disciplin.

Åbneren på 165 kg var en god solid åbner, der blev godkendt med tre hvide lamper. Til andet forsøg blev der valgt 175 kg, da det ville udløse en verdensrekord i totalen. Det blev også løftet. Til sidste løft blev der valgt 183,5, som ville være en verdensrekord i dødløft. Desværre var jeg for tændt og løftede numsen før resten af kroppen og mit forspænd var også udeblevet. Det blev til de 175 kg i dødløft.

Det blev til guld i alle discipliner, et verdensmesterskab samt pokalen for bedste løfter på point. En god dag, hvor næsten alting lykkes.

Meget kort tid efter var der medaljeoverrækkelse, og det lykkes lige akkurat at komme ud af dødløftdragten, finde mundbind, træningsdragt og løbe tilbage til backstage, da indmarchen gik i gang.

Under hele konkurrence hørte jeg de danske styrkeløftere heppe på mig, og de var bestemt med til at få mig gennem konkurrencen.

Efter et velfortjent og nødvendigt bad tog vi ud at spise. I mit overmod troede jeg, at jeg kunne spise som Mia Tøvgård, hvorfor jeg bestilte en stor familiepizza på 1200g. Da tjeneren venligt forklarede mig, at det

normalt krævede 2-3 personer, svarede jeg kækt, at det var intet problem, og jeg sagtens kunne spise den.

Det var pizzaen, der vandt stort over mig, og jeg kom kun næsten halvvejs igennem den, inden jeg måtte give op. Da vi skulle betale, var det den samme tjener, der betjente os, selv om jeg strategisk flere gange havde henvendt mig til de to andre tjenere i håb om at undgå håneretten. Han var dog ikke hånende, men spurgte venligt om jeg ville have resten med hjem, men jeg sagde pænt nej, da jeg har fået pizza nok for nærmeste fremtid.

Efter et dejligt selskab med Bjarke og Jørgen, hvor snakke gik vidt omkring, drog vi tilbage til vores værelser. Det skal siges, at Bjarke bestilte samme pizza som mig, men levnede kun en femtedel, mens Jørgen bestilte en lidt større pizza på 1400 g og måtte også levne en rest. Hvilket vil sige, at jeg var aftenens mest ynkkelige storspiser.

Aften sluttede med at nedfælde dagens oplevelser og stemning. Der var god opbakning hos os danskere, rekordforsøg og en fantastisk gejst og vilje til at lade sig udfordre af vægtene bland os 11 kvindelige løftere. Det var fedt at mærke women power, der hele tiden sitrede i luften. Vi heppede på hinanden og lykönskede hinanden. Det var inspirerende at se, at lysten til at ville presse sig selv ikke forsvinder selv om man bliver ældre.

